

1817**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 14 października 2003 r.

w sprawie świadczeń przewoźnika lotniczego w razie niezabrania pasażera na pokład statku powietrznego

Na podstawie art. 202 pkt 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wymagania dotyczące obowiązkowych świadczeń przewoźnika lotniczego w razie niezabrania na pokład statku powietrznego odlatującego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pasażera, posiadającego ważny bilet oraz potwierdzoną rezerwację, na lot regularny o zawyżonej liczbie dokonanych rezerwacji.

2. Świadczenia przewoźnika w przypadku niezabrania na pokład statku powietrznego pasażera na lot sprzedany jako część imprezy turystycznej określają przepisy o zasadach organizowania przewozów lotniczych w ramach imprez turystycznych oraz przewozów czarterowych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) potwierdzonej rezerwacji — należy przez to rozumieć, że bilet sprzedany przez przewoźnika lotniczego lub upoważnionego agenta sprzedaży zawiera następujące informacje:
  - a) wyszczególnienie numeru, daty i godziny lotu oraz
  - b) adnotację „OK” lub każdy inny zapis dokonany w odpowiednim miejscu na bilecie, oznaczający rejestrację przez przewoźnika lotniczego, oraz wyraźne potwierdzenie tej rezerwacji;
- 2) locie regularnym — należy przez to rozumieć lot wykonywany w ramach przewozu regularnego w rozumieniu art. 2 pkt 14 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze;
- 3) locie o zawyżonej liczbie dokonanych rezerwacji — należy przez to rozumieć lot, w którym liczba pasażerów posiadających potwierdzoną rezerwację przekracza liczbę miejsc dostępnych na ten lot;
- 4) miejscu docelowym — należy przez to rozumieć miejsce przeznaczenia wymienione w odcinku biletu lotniczego przedstawionym przy stanowisku odprawy pasażerów lub, w przypadku kolejnych lotów, w ostatnim odcinku biletu lotniczego.

§ 3. 1. Przewoźnik lotniczy obowiązany jest ustalić szczegółowe zasady postępowania w przypadku, o którym mowa w § 1 ust. 1.

2. O zasadach postępowania i ich zmianach przewoźnik powiadamia pasażerów w swoim regulaminie przewozu.

3. Przewoźnik może w regulaminie przewozu ustalić zasady postępowania korzystniejsze dla pasażera niż określone w rozporządzeniu.

4. Zasady, o których mowa w ust. 1, przewoźnik obowiązany jest podać do wiadomości publicznej w przedstawicielstwach i agencjach sprzedaży oraz punktach odprawy pasażerów.

§ 4. 1. Rekompensatę, o której mowa w art. 200 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze, ustala się, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, w wysokości równowartości w złotych polskich kwoty:

- 1) 150 euro dla lotów na trasach o długości do 3 500 km;
- 2) 300 euro dla lotów na trasach o długości powyżej 3 500 km.

2. Jeżeli miasto lub region jest obsługiwany przez kilka portów lotniczych, przewoźnik lotniczy może zaoferować pasażerowi, któremu odmówił przyjęcia na pokład, lot do innego portu lotniczego niż zarezerwował pasażer. W takim przypadku koszty podróży pomiędzy alternatywnymi portami lotniczymi lub alternatywnym najbliższym miejscem docelowym uzgodnionym z pasażerem pokrywa przewoźnik lotniczy.

3. Jeżeli przewoźnik lotniczy oferuje zmianę trasy do miejsca docelowego alternatywnym lotem i opóźnienie w przylocie do miejsca docelowego dla tras do 3 500 km jest mniejsze niż 2 godziny, a dla tras powyżej 3 500 km jest mniejsze niż 4 godziny, rekompensatę ustaloną zgodnie z ust. 1 zmniejsza się o 50 %.

4. Wysokość rekompensaty ustalonej w ust. 1 nie może przekroczyć ceny biletu wykupionego do miejsca docelowego.

5. Odległości, o których mowa w ust. 3, ustala się, przyjmując najkrótszą odległość pomiędzy miejscem wylotu i miejscem docelowym.

6. Rekompensata, w uzgodnieniu z pasażerem, może być wypłacana łącznie lub oddzielnie w następujących formach:

- 1) gotówka;

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359).

- 2) czek;
- 3) przelew;
- 4) zlecenie wystawione na inne dodatkowe usługi.

7. Jeżeli w locie o zawyżonej liczbie dokonanych rezerwacji pasażer wyraża zgodę na umieszczenie w klasie niższej niż ta, na którą został zakupiony bilet, przewoźnik jest obowiązany do zwrotu pasażerowi różnicy pomiędzy ceną biletu w klasie, w której wykupił bilet, a ceną biletu za klasę, w której faktycznie podróżował.

§ 5. Przewoźnik lotniczy obowiązany jest do dostarczenia każdemu pasażerowi, któremu odmówił przyjęcia na pokład z powodu lotu o zawyżonej liczbie dokonanych rezerwacji, pisemnej informacji określającej zasady wypłacania rekompensat.

§ 6. Rozporządzenie traci moc z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

1818

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 14 października 2003 r.

w sprawie taryf przewozu lotniczego

Na podstawie art. 202 pkt 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb zgłaszania taryf przewozu lotniczego, wycofywania ich ze sprzedaży lub wstrzymywania stosowania oraz szczegółowy zakres informacji wymaganych od przewoźnika przy ocenie prawidłowości taryf.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze;
- 2) IATA — Zrzeszenie Międzynarodowego Transportu Lotniczego, będące organizacją przewoźników lotniczych, powołaną dnia 19 kwietnia 1945 r. w Hawanie;
- 3) stawka za miejsce pasażerskie — wyrażoną w walucie obowiązującej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cenę płaconą przewoźnikowi lotniczemu przez czarterujących za wykonywany na ich rzecz przewóz lotniczy pasażera i jego bagażu oraz warunki jej stosowania;
- 4) stawka za przewóz towarów — wyrażoną w walucie obowiązującej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cenę za przewóz towaru oraz warunki jej stosowania;

5) opłata czarterowa — wyrażoną w walucie obowiązującej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cenę płaconą przez pasażerów czarterującemu za usługi obejmujące przewóz lotniczy pasażerów i ich bagażu oraz warunki jej stosowania.

§ 3. 1. Opłaty czarterowe oraz stawki za miejsce pasażerskie mogą być ustalane w drodze porozumienia między stronami umowy o przewóz.

2. Opłaty czarterowe oraz stawki za miejsce pasażerskie nie podlegają zgłoszeniu Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego, zwanemu dalej „Prezesem Urzędu”.

§ 4. Przewoźnicy lotniczy są obowiązani udostępniać informacje o wszystkich podanych do publicznej wiadomości taryfach przewozu lotniczego i stawkach za przewóz towarów oraz warunkach ich stosowania we wszystkich miejscach rezerwacji i wystawiania lotniczych dokumentów przewozowych.

§ 5. 1. Taryfy przewozu lotniczego uzgodnione dwustronnie przez przewoźników lotniczych wyznaczonych do obsługi regularnych połączeń lotniczych na trasach do i z Rzeczypospolitej Polskiej zgłasza się Prezesowi Urzędu w formie pisemnej lub przy użyciu ustalonych przez niego środków elektronicznych, w walucie obowiązującej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Zgłoszenie nowej albo zmiana obowiązującej taryfy przewozu lotniczego powinno zawierać następujące informacje:

- 1) nazwę wprowadzanej taryfy;
- 2) poziom wprowadzanej taryfy;

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359).